

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **R. b.**

skazanego z art. 180a k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 lipca 2021 r.

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 10 grudnia 2020 r., sygn. akt V Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 29 czerwca 2020 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

1. pozostawia kasację bez rozpoznania;

2. obciąża skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 29 czerwca 2020 r., sygn. akt II K (...) R. B. został uznany za winnego tego, że w dniu 27 sierpnia 2019 r., w G. na ul. C., w ruchu drogowym, kierował samochodem marki BMW o nr rej. (...) pomimo decyzji WK-(...) wydanej przez Prezydenta Miasta w G. z dnia 24 maja 2018 roku o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B, C, B+E, C+E, czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo z art. 180 a k.k. i za czyn ten na mocy art. 180 a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. skazano go na grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie w wysokości po 10 złotych każda. Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k.

orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Po rozpoznaniu apelacji wywiedzionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 10 grudnia 2020 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie przepisów procesowego.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowy w G. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem Sądu Rejonowego w G. oskarżony R. B. został skazany na karę grzywny. Orzeczenie Sądu *meriti* zostało następnie utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w G.. Nie został zatem spełniony warunek w postaci wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co uprawniałoby obrońcę do wniesienia kasacji. W przytoczonych w skardze kasacyjnej zarzutach, jak również z części motywacyjnej, nie wskazano natomiast na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna *ex lege*. W związku z tym konieczne było rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k.,

ponieważ przyjęta kasacja nie odpowiada ustawowo przewidzianym warunkom formalnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV KZ 55/13, LEX nr 1412343).

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej.